

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. С., 06.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди
двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Евгения Т. ГенЕ.

Членове: Георги Ст. Мулешков
Магдалена Д. Инджова

при участието на секретаря Цветанка П. Младенова Павлова
като разгледа докладваното от Евгения Т. ГенЕ. Въззивно гражданско дело
№ 20231800500669 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Е. И. В. с ЕГН ***** против
решение № 115/21.06.2023г. по гр.д.№ 417/21г. на РС-Сливница,с което са
уважени исковете на „П.“ЕООД, ЕИК 200587927 за признаване на
установено,че ответницата дължи на дружеството сумата 2 929.98 лв.като
получена без правно основание.Релевират се оплаквания за нарушение на
съдопроизводствените правила/в доклада не били обсъдени всички
възражения в отговора по чл.131 ГПК,което довело и до несъбиране на
необходимите доказателства/ и необоснованост на съдебния акт.Съдът указал
само доказателствената тежест на ответницата да посочи правно основание за
получаване на процесната сума или правопогасяващи,правоунищожаващи и
правоизключващи обстоятелства.Ответницата твърдяла,че изобщо не е
извършвала преводи от сметката си в ищцовото дружество към „Г.Е.“
ООД.Наред с това,съдът възприел неправилната квалификация на
иска,посочена в исковата молба/чл.422,ал.1 ГПК вр.чл.55,ал.1 от
ЗЗД/.Всъщност ищецът твърдял,че ответницата се възползвала от грешка в
платежната система“П.“и извършила неразрешена трансакция,което според
раздел Дванадесети,т.4 от Общите условия за ползване на електронен
портфейл А1 Уолет я задължава за сумата на неразрешената
трансакция.Следователно,искът се основавал на неизпълнение на договорно
задължение.Претендира изготвяне на нов доклад в този
контекст.Същевременно въззивничката твърди,че не бил доказан фактът на
личното извършване на въпросната трансакция от нея.Възможно било

трансакцията да е резултат от хакерска атака. Не било установено дали АйПи адресът, от който са извършени трансакциите, е неин. В тежест на ищеца било да докаже тези факти. Поддържа също, че неоснователно обогатен о се оказва „Г.Е.“ ООД. Признава, че е регистрирала сметка в платежната система „П.“ и че вследствие на „бъг“ в системата е извършена трансакция, без сметката □ да е била захранена с парични средства. Това правилно установил първоинстанционният съд, но неправилно извел наличие на обогатяване на ответницата. Същевременно въззивничката поддържа, че не било ясно и дали „Г.Е.“ ООД се е обогатил, защото не било установено, че е получило „плащане“ по процесната трансакция и срещу него е захранило сметката □ „със закупената крипто валута“. Иска отмяна на решението, отхвърляне на исквете за главница и законна лихва и присъждане на съдебно-деловодни разноски за двете инстанции.

Въззиваемото дружество оспорва жалбата като неоснователна. Докладът по делото бил адекватен на твърденията на ответницата в отговора по чл. 131 ГПК. Ответницата изобщо не отричала, че е извършила въпросните трансакции, но възразила, че действала неумишлено. В проекто-доклада съдът възпроизвел твърденията □, след което докладът бил приет без възражения от ответницата, включително и по отношение на правната квалификация. Извършването на трансакция без наличие на средства по баланса в сметката представлявало начална липса на основание. Събрани били всички необходими и относими доказателства за рел. ентните факти: съдебната компютърно-техническа експертиза установила, че на 09.09.2020г. ответницата извършила процесната трансакция от банковата си карта ВИЗА, в която преведените суми не били налични, към сметката си в приложението А1 УОЛЕТ като непосредствено след това закупила „крипто валута“ от „Г.Е.“ ООД на стойност 2 989.66 лв./поръчка 6108393466/. Независимо дали е извършила лично трансакцията и дали е извършена от нейния АйПи адрес, сумата е постъпила в нейната сметка в А1 Уолет. Претендира потвърждаване на решението и присъждане на адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция.

След преценка на данните по делото поотделно и в тяхната съвкупност, настоящият състав намира въззивната жалба процесуално допустима, но неоснователна. По ч. гр. д. № 197/21г. на СлРС е издадена заповед № 207 от 14.05.2021г. на осн. чл. 410 ГПК за сумата 2989.66 лв. ,получена неоснователно, законната лихва, считано от 19.03.21г./датата на подаване на заявлението/ до окончателното плащане на вземането, 402 лв. адвокатско възнаграждение и 59.80 лв. държавна такса. Длъжницата подала възражение и заявителят инициирал исково производство.

По делото е безспорно, че на 12.02.2020г. чрез мобилното приложение А1 Уолет В. открила при ищцовото дружество сметка, съгласила се на Общите условия за ползване на електронен портфейл А1 Уолет и е приела изменението на ОУ на 23.12.2020г. На 09.09.2020 длъжницата извършила трансакция на стойност 2 989.66 лв. без наличен съответстващ баланс по сметката ѝ, което станало възможно поради технически проблем в платежната система „П.“ АД. Същевременно ответницата закупила електронни пари от

„Г.Е.“ ООД на същата стойност.Тези твърдения правилно са отразени в доклада по делото, както и твърденията на ответницата в отговора по чл.131 ГПК.Съдът е квалифицирал иска като престаиционна кондикция и съответно е дал указания за доказателствената тежест: ищецът следва да докаже преминаването на сумата от неговия патримониум в патримониума на ответника, а последният следва да докаже основанието за това.В случая преминаването на парична сума се реализира чрез захранване на електронния портфейл А1 Уолет на ответницата, а не на „Г.Е.“ ООД.Закупуването на електронни пари по поръчка 6108393466 е отделна сделка, по която „Г.Е.“ООД очевидно не е обогатен, тъй като ответницата се е сдобила с електронни пари.Независимо от наличието на трети участник, създаващо привидност на косвено обогатяване, казусът не попада под хипотезата на непрестаиционна кондикция, от което следва, че съдът правилно е квалифицирал иска и разпределил доказателствената тежест.Няма значение кой физически е извършил трансакцията и от какъв АйПи адрес, тъй като електронните пари са постъпили в патримониума на ответницата.Независимо от позоваването на Общите условия на мобилното приложение, не се касае за престаия по силата на договорно задължение, а за извъндоговорна отговорност.Ето защо ищецът няма тежест да доказва, че ответницата е действала с „умисъл или груба небрежност“.Тъй като в исковата молба се съдържат аргументи в този смисъл, съответно в отговора по чл.131 ГПК ответницата се е защитила, поддържайки, че е действала невиновно.Това обаче е ирелЕ.нтно в хипотезата на чл.55, ал.1 ГПК.Несъстоятелно е твърдението на въззивничката, че ищецът трябвало да докаже действителното получаване на електронни пари от нея.На първо място, това би било в тежест на ищеца в хипотезата на непрестаиционна кондикция/доказване на обогатяването/.На второ място-при сделки с електронни пари единствено титулярът разполага с достъп до информация за портфейла си.По изложените съображения решението е правилно и следва да бъде потвърдено.Въззивничката следва да заплати на въззиваемата страна съдебни разноски за адвокатско възнаграждение във възивното производство в размер на 996 лв. с ДДС.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 115 от 21.06.2023г. по гр.д.№ 417/2021г. на РС-Сливница.

ОСЪЖДА Е. И. В. с ЕГН ***** с адрес гр.Б., ж.к.“Ж.“, бл.6, вх.А, ет.4, ап.11, да заплати на „П.“ АД, ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр.С., бул.“Д.Б.“ № 76А, съдебни разноски за въззивното производство в размер на 996 лв. с ДДС.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____